

Recension Konstutställningar

Per B Sundberg Förtrollande bra verk med suveränt formspråk

Per B Sundberg, installationsvy på Andréhn-Schiptjenko. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Per B Sundbergs skulpturer i stengods ser ut som om de blivit ett med naturen. Anna Camners nya måleri däremot drar mot det syntetiska, men det är en njutning att detaljstudera hennes motiv.

Dan Backman
Publicerad 08:00

Följ skribent

Anna Camner, "The naked dive"

Måleri

Var: Wetterling Gallery, Kungsträdgården 3

TOM 7 maj

Per B Sundberg

Konsthantverk

Var: Andréhn-Schiptjenko, Linnégatan 31

TOM 23 april

Gränsdragningen mellan konst och konsthantverk har med tiden blivit så suddig att den mer eller mindre förlorat sin relevans. Det finns det många exempel på. Per B Sundberg hör till dem som genom sin praktik bidragit till detta, både som keramiker och glasformgivare. Först med dekalpydd keramik och kitschiga assemblage toppade med loppisfynd, senare med mer abstrakt orienterade verk i stengods. Sådana man kunnat se på bland annat Magasin III och Andréhn-Schiptjenko.

Per B Sundberg, installationsvy på Andréhn-Schiptjenko. Foto: Jean-Baptiste Béranger

När han nu efter sju år är tillbaka på galleriet känns det mesta igen: de sagolika färgerna och det organiska och lite bisarra men suveräna formspråket.

Dödskallar och benknotor drar åt hårdrockens ikonografi medan det som liknar svampar, stenar och ägg skulle kunna vara hämtat från ett dammigt glasskåp i ett bortglömt naturhistoriskt museum.

Några av verken skulle kunna liknas vid abstrakta skulpturer som legat flera årtionden i någon skog och blivit ett med naturen. Eller grenar som blivit halvt förkolnade och mögelangripna. Kanske muterade mineraler som hittats i botten av en sjö. Nej, det är ingen idyllisk natur vi rör oss i.

Per B Sundberg, installationsvy på Andréhn-Schiptjenko. Foto: Jean-Baptiste Béranger

Så kan man tänka när blicken sveper över de alltför stora borden med dess alltför många objekt. Några av dem placerade på små socklar, andra direkt på underlaget. Det senare är att föredra.

De bästa verken – och de är verkligen förtrollande bra – är de som tycks mest spontant tillknådade. Som vore de formgivna och patinerade av naturen själv och deformerade av väder och vind och tidens gång.

Sämst är de verk som närmar sig figuration och som känns mer medvetet konstfullt utformade. När den naturalistiska gestaltningen blir alltför påtaglig går magin förlorad.

Anna Camner intresserar sig också för sådant som förruttnelse och mögelangrepp. Även om det var tydligare och mer framträdande på tidigare utställningar än den nu aktuella på Wetterling i Kungsträdgården.

Sedan debutens gammalmästerliga och lätt morbida vanitas-stilleben på Natalia Goldin Gallery 2006 har hon gått från surrealistiska studier av växdelar i olika stadier av organiskt förfall till dramatiskt förtätade bilder. Hennes målningar av händer iklädda latexhandskar antyder ett slags sjukhusmiljö och leder vidare in i motiv där man inte vet om det är ett mikroskop eller ett teleskop man blickar in i.

Anna Camner, "Untitled 8 (The naked dive)", 2021. Foto: Jean-Baptiste Béranger

De målningar hon visar på denna glest hängda och påtagligt blåa utställning tar en delvis annan riktning: från det organiska mot det syntetiska.

Två av de obetitlade målningarna – en med fuktskadad, transparent plast, en med en mikroskopisk uppförstoring av något slags organiskt material – anknyter till tidigare utställningar. Men i övrigt är det som att hon dels blickar in i en lågmäld science fiction-historia, dels illustrerar någon sorts tillverkning av degliknande plastmaterial och trögflytande färg. Som i en av de större målningarna, där vi ser hur en ljusblå massa till synes okontrollerat vället ut ur ett metallrör och sedan stelnat.

Till skillnad från hennes andra målningar, där en svart monokrom yta antyder en oändlig rymd, har hon här målat upp en sliten fabriksmiljö som ser helt övergiven ut. Det är en jämförelsevis ganska stor bild och saknar den detaljrikedom hon tidigare excellerat med.

Ännu mer aparta är de fyra målningarna där ett ansikte och en hand i porslin utgör motiv. De indikerar ett nytt förbryllande spår i konstnärskapet som inte känns riktigt färdigformulerat.

Men även om jag känner mig kluven till den nyorientering som Anna Camner här uppvisar – det är som att något gått förlorat i de bilder som närmat sig popkonst och fotorealism – är det fortfarande en njutning att detaljstudera hennes verk. På nära håll kan man glömma bort att det stora, ljusa gallerirummet inte tycks riktigt kompatibelt med målningarna och låta blicken följa de sensuella fördrivningarna och njuta av det skickliga hantverket.

Dan Backman

[Följ skribent](#)

Publicerad: 2022-04-02

<https://www.svd.se/a/a7oXx0/fortrollande-bra-verk-med-suverant-formsprak>